

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu med hensyn til valutaen: Undskyld, jeg siger det, det står altså på side 19. Der er jo givet svar på det. Der står jo, at protokollen fastsætter, at Nationalbankens ret til at udføre sine nuværende opgaver vedrørende Færøerne og Grønland bevares. Denne protokol er opretholdt ved forfatningsstraktaten, så svaret er givet.

Så med hensyn til Velfærdskommissionen: Det er altså ikke EU-kompetence.

Nu får jeg så et hvisspørgsmål. Hvis det bliver det, er det sådan, at Færøerne og Grønland skal forhandle deres egen hvalpolitik. Det kan da godt være, at Færøerne og Grønland vil foretrække det frem for hele tiden at skulle blive enige med Danmark. Det er ligesom, når man laver sildekvoter. Det er de forhandlinger, som vi jo sidder og har. Vi har dem for øjeblikket med Grønland, hvor vi prøver at lave en speciel aftale for Grønland med EU-Kommissionen.

Der vil man være i den situation, at man selv forhandler i Hvalfangstkommissionen om hvalfangstpolitikken, hvis det bliver overtaget af EU, fordi Grønland og Færøerne står uden for EU. Men det er ikke overtaget, og derfor er det rigsfællesskabet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Som tidligere meddelt vil afstemning om det forslag til vedtagelse, der er fremsat, blive udsat til torsdag den 2. juni 2005.

Den sidste sag på dagsordenen var:

22) Forespørgsel nr. F 17:

Forespørgsel til statsministeren og transport- og energiministeren:

»Hvad kan ministrene oplyse om udviklingen i pressestøtten siden 1995, herunder om konsekvenserne for mangfoldigheden i presseudbuddet, samt hvilke initiativer regeringen agter at tage for at sikre mangfoldigheden?«

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 19/4 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/4 2005).

Begrundelse

Kl. 19.10

Per Clausen (EL):

Baggrunden for den her forespørgsel er, at vi i mange år, vistnok siden junigrundlovens vedtagelse i 1849, har haft en eller anden form for støtte til distribution af skrevne medier. Det har vi jo altid haft med udgangspunkt i den opfattelse, at det var nødvendigt med den slags støtteordninger for at sikre mangfoldighed og en bred folkelig debat. Det har der sådan set været enighed om.

Når der så er en aktuel grund til at tage det op nu til en forespørgselsdebat, er det selvfølgelig på grund af aktuelle begivenheder. Først den begivenhed, der indtraf, da regeringen den 1. marts 2004 fjernede den hidtidige portostøtte på 188 mio. kr. til landets 4.800 fag- og foreningsblade med den hensigt, sagde man, at konkurrence og liberalisering skulle gøre distributionen billigere.

Det er mildt sagt ikke sket, og konsekvensen har været meget alvorlig, ja, nogle vil endda sige katastrofal for en lang række blade, som nu ikke længere udkommer. Ifølge de oplysninger, vi har fået bl.a. igennem Civiløkonomen, drejer det sig om 500 blade. Det er jo én ting, som kunne give anledning til at overveje, om de ændringer, der er sket, er hensigtsmæssige.

Den anden ændring, som er sket her for ganske nylig, er, at regeringen meddelte, at den ville tilbagetrække støtten til 18 publikationer, blade, som ikke betaler moms i lighed med dagblade, og som derfor også har fået portostøtte. Her ville man fragte dem portostøtten.

Det kunne jo godt ligne sådan en salamitaktik, hvor man skærer først den ene skive, så den næste skive. I lighed med andre synes vi i Enhedslisten faktisk, at det i stedet for at fortsætte på den her måde ville være en ganske god idé at få en samlet diskussion af området med henblik på at sikre en pressestøtte fremover, som er baseret på princippet om, at vi sikrer så stor mangfoldighed og så stor demokratisk debat som overhovedet muligt.

Jeg håber da, at de besvarelser, der kommer fra ministrene her efterfølgende, vil vise, at den bekymring, vi havde, for, at det var salamitaktikken, der var i gang, er en overdrivelse, en misforståelse, og at man i virkeligheden er indstillet på at lave en ordentlig behandling af det her, sådan at vi også fremover kan have en støtte